

جەژنى قوربان
جەژنى ژيانە نەك مەرگدۆستىيى

عەبدولرەحمان سىدىق

هەولئير - كوردستان

چاپى يەكەم

۱۴۳۴ كۆچى ۲۰۱۳ زايىنى ۲۷۱۳ كوردى

لهبلاوكرارهكانى مهكتهبى تهنفيزى
يهكيتى زانايانى ئاينى ئيسلامى كوردستان
زنجيره (٢٩)

پر بهدل سوپاس و پيزانينى خووم ئاراستهى مهكتهبى
تهنفيزى يهكيتى زانايانى ئاينى ئيسلامى كوردستان دهكهم
بهتايهتى بهرپر مهلا عبدالله مهلا سهعيد گرتكى سهروكى
يهكيتى زانايانى ئاينى كه ئهركى بهچاپ گهياندىنى ئهم
نووسينهيان خسته ئهستو... هيوادارم ههر پايهدارو تهمه
درپر بن.

عهبدوئرهمان سديق

- * ناوى كتيب: جهزنى قوربان ، جهزنى ژيانه نهك مهرگدوستى
- * ناوى نووسهر: عهبدوئرهمان سديق
- * نه خشه سازو بهرگ: كومپيوتهرى دهريا
- * نورهى چاپ: يهكهم ٢٠١٣
- * چاپ: چاپخانهى روزههلات- ههولپر
- * تيراژ: ١٠٠٠ دانه

به‌ناوی خوی گه‌وره‌و میهره‌بان

بۆ ئەم مه‌سه‌له‌یه ده‌بیټ بگه‌رپینه‌وه بۆ قورئان، خوی گه‌وره له قورئانی پیرۆزدا ئاماژه به قوریان ده‌کات و وشه‌ی (القربان) دیاره هه‌ر وه‌کو ده‌سته‌واژه‌کانی دیکه داتا‌شراوی وشه‌ی (قرب) و (قرب)ه، به‌و مانایه‌ی که‌بریتییه له نزیکه‌وتنه‌وه‌و، خۆ نزیکه‌کردنه‌وه له خودا به‌م کاره‌ی که ده‌کریت به‌م شیوازه‌و، به‌و مه‌به‌سته‌ش لی‌ی، بۆیه ناوی قوریانه، واته به‌م کاره ده‌مانه‌وه‌ی نزیکه‌بینه‌وه له خودای گه‌وره هه‌روه‌کو کړنوشیشی بۆ ده‌به‌ین وه‌کو خوی گه‌وره ده‌فه‌رموی ﴿وَأَسْجُدْ وَاقْتَرِبْ﴾ ئەمه هه‌ر به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئەوه‌ی ئی‌مه ته‌واوی عیاده‌ته‌کانمان بۆ (قرب)ه، (صلاة) بۆ (صلة)یه‌و، (سجود) بۆ (ئیقتراب)ه‌و، قوریانیش به‌مانای نزیکه‌بونه‌وه‌یه.

ٺه م ميڙووه دياره ميڙوويه كي زور ڪونه هر له سه رده مي نه وه ڪاني ٺاهه مه وه خواي گه وره ٺاهه ڙهه پي ده ڪات له سورته تي (المائدة) ﴿وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبَلُ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَلْ مِنَ الْآخَرِ﴾ چون زانرا خودا له وي قبول ڪردو، له قابيلي قبول نه ڪرد؟ ٺه وه له ٺاهه ته ڪاني ديڪه ي وه ڪ سورته تي (الاحقاف) دا خواي گه وره بومان باس ده ڪات له قورنندا ڪه خه لڪاني ڪي تر داواي ٺه وه بيان ڪردووه ڪه قوربانننه ڪ بڪريتو، ده بيت قبول بيت نيشانه ڪاني قوبولجوني قوربانننه زانراوه به ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيََنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ﴾ ٺه گهر ٺاگري ليدايه و بسووتايه دهرده ڪه وت ٺه وه قوربانننه له وه سه رده مانه نيشانه ڪه ي ٺه وه بووه ڪه قبول بووه، به م شيوازه سه ير ده ڪه ي مروفايه تي هر له سه رده مي ٺاهه مه وه (عليه السلام) تاوه ڪو ٺيستتا قورباني به مه سه له يه ڪي ٺاينبي وه ڪ

هی ته‌واوی ئاینه‌کان وهرگرته‌وو، به‌مه‌به‌ستی
نزیک‌بوونه‌وهی ئینسانه‌کان له‌خودا.

له‌سه‌ره‌تاوه که‌خوای‌گه‌وره‌ئاده‌م ده‌نیریت‌وه‌کو
یه‌که‌م مرۆڤ ویه‌که‌م پیغه‌مبه‌ر (درودی‌خوای‌له‌سه‌ر)
له‌ویوه‌دروشمه‌ئاینیه‌کان‌ده‌رده‌که‌ون، له‌دوای‌ئه‌ویش
لادانه‌کان‌ده‌ست‌پیده‌که‌ن که‌خه‌لکی‌په‌نا‌بو‌ته‌کانیش
ده‌به‌ن‌ده‌لین ﴿إِلَّا لِيُقْرَبْنَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ به‌حیسابی
خۆیان‌ده‌لین: ئه‌مانه‌له‌خوامان‌نزیک‌ده‌که‌نه‌وه‌و
واسیته‌ی‌نیوان‌ئیمه‌و‌خودان.

که‌واته‌ئوه‌لادان‌بوو‌له‌ته‌وحیده‌وه‌بو‌بت‌په‌رستی‌هر
به‌هه‌مان‌شیوه‌ئهم‌قوربانیکردنه‌ی‌که‌به‌شیوازه‌راستییه‌که‌ی
کراوه‌و‌به‌ئاژهل‌کراوه‌، به‌لام‌دواتر‌لادانیک‌تیکه‌وتوو‌که‌به
مرۆڤ‌قوریانی‌بکری‌بویه‌ده‌بینی‌خوای‌گه‌وره‌که‌پیغه‌مبه‌ران
ده‌نیریت، پیغه‌مبه‌ران (درودی‌خوایان‌له‌سه‌ر) بو‌دوو‌وه‌زیفه

دین وه زیفه یه کیان گشتیه، وه زیفه یه کیشییان تاییه ته،
وه زیفه ی گشتیه ته وای پیغه مبه ران نه وه یه که به و خه لکه
بَلِّينَ ﴿۱۰۰﴾ اَنْ اَعْبُدُوْا اللّٰهَ وَاَجْتَنِبُوا الطَّاغُوْتَ ﴿۱۰۱﴾ واته کاری یه که می
گشت پیغه مبه ران ته وحیده، نه م ته وحیده به مانای ته وحیدی
نولوهیه ت و ربوبیه ت و نه سمانوسیفات.

نه مه کاری هموو پیغه مبه رانه وه کو یه ک، به لام
کاریکی تاییه تی پیغه مبه ران نه وه یه له هر نه ته وه یه کدا
چی سه ری هه لدا بیته له کاری خراب، له دیارده یه کی خراب،
نه م پیغه مبه ره له پال ته وحیدیشدا نه و کاره ش ده کات بو
نه وه ی نه و کیشیه له کول نه م کومه لگه یه بکاته وه:

پروانه کاتیک که موسا دیت (علیه السلام) سیحر باوه
له نیو کومه لگه داو، سیحر به هیزی کاریگر ده زانن، بو یه
خودای گه وره عه سای موسا ده کات به موعجیزه بو نه وه ی
سیحری پی به تال بکاته وه.

له سه رده می عیسا (علیه السلام) کی شهی مه عادو
زیندوبوونه وه هه یه، بویه ﴿وَأَحْيِي الْمَوْتَى﴾ نه وه موعجیزه ی
عیسایه (علیه السلام)، یان مه سیحه و دست به سه ر نه و
مردوانه دینی و زیندوو یان ده کاته وه به ئیزی خودا.
له بهر نه وه ده بینیت کاتیک که خوی گه وره ئیبراهیم
ده نیریت، ئیبراهیم (علیه السلام) نه و پیغه مبه ره یه که
باوکی پیغه مبه رانه و له بابل و له عیراقه وه دست پیده کات و،
سه ریش ده که ویت بو حه پان و بو باکووری کوردستانی
ئیستاو، له دواییشدا داده به زیتته وه بو میسرو وادی نیل.
که واته نه م پیغه مبه ره هه موو ناوچه ی روزه لاتی
ناوه راستی کردوه، له ناوچه ی نیوان دوو رووبار که ده کاته
عیراق و بابل له ویشدا له وادی نیل کی شه یه ک دروست بووه، نه م
دوو نه ته وانه بابل و وادی نیل هه ستاون به وه ی که مرؤقه کان
بکه ن به قوریانی، مرؤقه سه ر ده برین له پیناوی خواکانیان.

کاتیک ئیبراهیم دیت بۆ ناوچهی بابل، له ویدا
له سه رده می بابلیه کان له شوینه و په رستگاکانیان
خواوهندی عشتاریان ده په رست، عشتار له زمانی دیکه ی
وهک سریانییه کاند واته: ئه ستار، ئه ستار له زمانی
ئینگلیزیدا واته ستار، به کوردیش ده بیه ووه ئه ستیره،
که واته ئه وانه ئه ستیره یان په رستووه بویه ئیبراهیم (علیه
السلام) خوی گه وره وای فیترکردووه بۆ ئه وهی عاده تیک
به تال بکاته وه وایکردووه ئیبراهیم (علیه السلام) خوی
عاده ته که ئه نجام بدات له پیشداو له بهرچاویان بۆ ئه وهی که
دواتر بویان بیسه لمینیت که ئه و عاده ته هه له یه، بۆ نموونه
پیش مه سه له ی قوریانیکردنه که، ئه وان عشتار، ئه ستار،
ستار یه عنی ئه ستیره یان ده په رست، بویه له بهرچاوی ئه وان
ده یه ویت ئه م مه سه له یه هه لبه شینیتته وه بویه ﴿فَلَمَّا جَنَّ
عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا﴾ واته له شه ودا که ئه ستیره یه کی

بیینی، چونکه نه وانیس نه سستییره یان ده په رست بویه
فهرمووی ﴿هَذَا رَبِّي﴾ بروانه چوَن ئیبراهیم به نه سستییره
ده لیت خودای منه، له کاتیکدا که پیغه مبهری خودایه، به لام
نمه هر نه و نمایشه یه که ده بیت له بهر چاویان نه نجامی
بدات هه تا بویان بسه لمینیت، بویه ﴿فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أَحِبُّ
الْأَفْلِينَ﴾ نه و گوتی: خودا چوَن ده بیت ئاوابیت؟ به م کاره
بروای نه وانی به نه سستییره په رستی لاواز کرد.

کاتیک هه ندیک که سیش مانگیان په رستوه، نه و دیت
نه مجاره نه م نمایشه ده کات ﴿فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَارِغًا قَالَ
هَذَا رَبِّي﴾ دواپیش که مانگ ئاوا بوو پیی گوتن: ﴿لَئِنْ لَمْ
يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ﴾ نه مجاره ویستی
بیسه لمینیت که خو ریش ئاوا ده بیت، بویه نه م نمایشه ی
کرد ﴿فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَارِغَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ﴾
چونکه خو ریش ئاوابوو، له نه نجامیشدا نه مپیش فهرمووی:

﴿إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ﴾.

کاتیک خوی گوره ئەم نمایشانە ی پیدە کات، دهگاته
ئەم ئەنجامه که فەرموی: ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ
السموات والأرض﴾.

بەم شیوازهش خه لکه که ی فی کرد لیره وه یه ده بینیت
ئیس تاش له ژۆریه ی ناوچه کانی دنیا دا ئالای ژۆریه ی
ولاته کان ئەستیره یان تیدایه یان مانگ یان هه تاوی تیا یه
ئەمانه هه موویان په رستراوی هه ندیک له و سه رده مانه بوونه .
هه ر به هه مان شیوهش خه لکیک له سه رده می ئیبراهیمدا
له هه ندیک بۆ نه دا گه نجیکیان به زیندووی ده هی ناو
ده یان خسته ناو دجله وه و ده یان کرد به قوربانی بۆ ئەو
رووباره، بۆ ئەوه ی ئەو رووباره به پیت و به ره که ت بییت و
ئاوه که ی به رده وام بییت، هه ر به هه مان شیوهش له میسری
کۆن و هه ندیک له گه لانی که نارە کانی رووباری نیل کچیکی
جوانیان ده رازنده وه و، فرییان ده دایه نیو ئاوی نیل بۆ

ٺه وهى ٺم ٺاوه وشك نهڪاتو به بهرده وامي بيت، ٺمهيه
ٺه وسرده مهى كه ٺبراهيمى ٺيدا ٺيردراوهو، شتى
له مجوري ٺيدا روو ده دات.

سالانه ٺمهيان دووباره ده کرده وهو بوو بوو به ته قليد
له وادي نيل و بابل و نيوان ديجه و فورادا، جا بو ٺه وهى
ٺم نه ريته يان پي ته رك بڪات، خواى گه وره هه روه كو
نمونه ي (كوكب و قمر و شمس) هكه، ٺبراهيم (عليه
السلام) شتيك ديكه شى كردوه كه ده بينيت خه لك بت
ده په رستن، ٺه هات ٺم نمايشه ي شى كرد: هات هه موو
ٺه و بتانه ي شكاند، دواتر ته وره كه ي خسته سه ر شاني بته
گه وره كه و، كاتيڪ ٺه وانيش ٺم ديمه نه يان بيني گوتيان:
تو بته كاني ٺيمه ت شكاندوه؟ ٺه و فه رموى: ﴿بَلْ فَعَلَهُ
كَبِيرُهُمْ هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ﴾ واته بته گه وره كه
ٺه واني ديكه ي شكاند، پرسياريان ليكه ن بزائن ده توانن
بينه گوو بدوين؟، گوتيان جا چوڻ ٺه وانه قسه ده كه ن؟

به م نمایشه ئه میشی بو سه لماندن که بته کان زیان و سوود به که س ناگه یه نن.

بیینه وه سهر باسه که ی خویمان، ههر به م شیوازه خوی گه وره ویستی نمایشیکی کرداری دیکه ی پی ئه نجام بدات، بویه له خه وندا فرمانی پیکرد که کوره که ی خوی سهر برپیت، به لام له راستیدا خودای گه وره مه به سستی نییه که کوره که ی خوی سهر برپیت، به لگو مه به سستی هه روه کو ئه م چه ند نمونه ی له پیشه وه باسم کردن بو ئه وه ی سه رئه نجام له کوتاییدا به خه لکه که بلیت که خودای گه وره به ده قی ﴿وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ﴾ پیمان ده فهرمویت: مناله کانتان سه رمه برین.

هه موو ئه م حیکایه ته وه کو ئه و ته تبیقاتانه ی دیکه یه که خودا پییی ده کات بو ئه وه ی به عه مه لی بلی ئه وه منیش خودا ئه مری پیکردووم کوره که م سهر بریم، به لام

دواتر هر له بهر چاوی ئه وان ده لئیت خودا ئه مری پیکردم
که سهربرین نییه، ده بی قوربانی بۆ بکه م، به رانیکی بۆ
بکه م به قوربانیی.

لیره وه قوربانیی به مانای جه ژنی ژيانه، له بهر ئه مه یه
ئیمه جه ژن ده گتپین چونکه جه ژنی قوربان یه کسانه به
جه ژنی ژيان، دلخۆشین به وه ی خودا به په یامی ئیبراهیمی
ئیدی مه سه له ی قوربانیکردن به مرۆقه کان راگرت و ئازهلای
کرده وه ئه و شته ی که ده بیّت بکریت به قوربانیی.

بۆیه پیغه مبه ر ده فه رموویت (أنا ابن الذبیحین)، لیره
بۆت ده رده که وی که به به رده وامی مه سه له ی ته وحید
توشی شیرک ده بیّت خه لکه که دین هله دووباره ی
ده که نه وه له سه ر ئه م ریگه جوانه نارۆن، بۆیه ده بینین
هر له جه زیره ی عه ره بی و عیراقیشدا جاریکی دیکه ئه م
عاده ته گه رایه وه بۆیه له جه زیره ی عه ره بییشدا

عه بدولموته لیب ههستی کرد بیکه سهو له ناو قوره یشیه کاندا پیگه ی لاوازه نه زری کردو گوتی نه گهر خودا (ده) کوپم بداتی یه کیکیان ده که م به قوربانیه، واته دیسان عاده ته که گه روه ته وه له دوا ی ئیبراهیم و له دوا ی موسا و له دوا ی عیسا، واته دوا ی دوو هه زار سال جاریکی دیکه عاده ته که هاتوته وه، ئینجا لییره ش بو ت درده که ویت که جاریکی دیکه خودای گهره نایه لیت نه م سه برینه روبدات بوچی،؟ چونکه که عه بدولموته لیب (ده) کوپی ده بیت یه کی که له کوره کانی عه بدوللایه و دلیشی نایه ت بیکاته قوربانیه، بویه قورعه ی بو ده کات پاش راویژکردن به کاهینه کان، دیت ناوی عه بدوللایه و شتریک ده خاته تیروپشک و قورعه وه، پییانگوت: نه گهر وشتره که درچوو نه و کاته وشتره که سه برپه و کوره که سه ر مه برپه، به لام که رایده کیشیت هر عه بدوللایه درده چیت، له بری هر

راکیشانیکی شدا ده بییت ده وشتر بکات به قوریانی،
رایده کیشی هر عه بدوللا درده چیت به لام نایه وییت بکات
به قوریانی نایه وییت سه ریپریت.

جاریکی دی ناوی ئه و ناوی وشتره که ئه خاته وه ناو
کیسه که وه رایده کیشیتته وه دیسان عه بدوللا درده چیت،
به م شیوازه به به رده وامی ده جار هر عه بدوللا
درده چیت هه تا له راکیشانی یانزه مین جاردا ئینجا
وشتره که درده چیت، که واته ده جارن ده ده کاته سه د،
که واته ئه مه یه ئه و عورفو عاده ته که ده لئین له بری خوینی
که سیک ده بییت سه د وشتر بده ییت، که ئیستا ده بییت ئه مه
پیدا چوونه وه ی تیدا بکریت چونکه به های خوینی ئینسانیک
له سه د وشتر زور زیاتره.

که واته ئه م عاده ته جاریکی دیکه گه رایه وه به هه مان
شیوه خوی گه وره ئیراده ی وابوو که ده بییت عه بدوللا

بمئنيّت، چونكه عه بدوللا سهر بپر درايه پيغه مبه ر دروست نه ده بوو، له وادي نيليش جاريكي ديكه له زه ماني فتوحات برؤ بؤ سهرده مي عومري كورپي خه تاب، عه مري كورپي عاسي نارد فه تحي ميسري كرد له فه تحي ميسريشدا له وادي نيل نه ريته كه سهره له ادا بووه، بزانه چؤن قوربان كردن به مروؤف سهره له داده اته وه عه مري كورپي عاس نامه ي نووسي بؤ عومري كورپي خه تاب وتي: يا ئه ميري موئمين ئه و قه ومه ليژه كچيک ده پازيننه وه و ده يخه نه ناو ئاوي نيله وه ده ليژين بؤ ئه وه ي رووباري نيل وشك نه كات، عومري كورپي خه تاب نامه يه كي نووسي به م شيوه يه (له عومري كورپي خه تتابه وه بؤ رووباري نيل: ئه گه ر به فرماني خوا دييت وهره، ئه گه ر به ئه مري خودا نايت، پيويستمان پييت نيه و مه يه) پاشان گوتى ئه م نامه يه م بؤ بخه نه ناو رووباري نيله وه، ئيدي نيل هه ر ئه و نيله يه و، له و روؤده وه هه ر دييت.

ئمه ش به لگه یه کی دیکه مان ده داتی و ده مانباته وه بؤ
عاده تیکی خراپی دیکه، ئه وه بوو پاش ماوه یه ک ئه و
خه لکی وادی نیل و ئه فریقیا یه که ویستیان بگه رینه وه سه
عاده تی به قوربانیکردنی کچک بؤ نیل، گوتیان ئیمه ئه م
کچه مان له بهر ئه وه ده خسته نیله وه له بهر ئه وه ی ئه م
کچه یان ژنه کچ ره مزی له دایکبوون و منالبوون و به پیتی و
به ره که تی نه وه خسته وه یه، بؤبه گوتیان با به شیک
له شوینی ره مزی ئه م له دایکبوونه له ئافره ت بپرین و
بیخه یه نیو نیله وه، لیره وه خه ته نه کردنی ئافره تان له
ئه فریقیاو میسره وه داهینرا، که ئه و خه ته نه یه یان ده کرد
چیان له و پارچه گوشته ده کرد؟ بؤچیان بوو؟ لییان
ده کرده وه و فرپیان ده دایه ناو نیله وه له جیاتی ئافره ته که.
لیره وه عاده تی خه ته نه کردنی کچان هاته ئاراهه که
عاده تیکی ئیسلامی نییه، به لکو عاده تیکی ئه فریقییه و
له بهر ئه م خورافاتانه کراوه کاتی خوی.

جا ئەم حیکایه تانه هه مووی به یه که وه کۆبکه یته وه
بۆت دهرده که ویت که ئیبراهیم (علیه السلام) باوکی هه مووی
پیغه مبه ران ئەم کاره ی کرد بۆ ئەوه ی کۆتایی بیئیت
به سه برپینی مرۆف و، بانگه شه کردنی ئەوه ی که نابیت مرۆف
بکریت به قوریانی.

بروانه پیغه مبه ران باریان زۆر قورسه واته ئەرکی
پیغه مبه ران (درودی خویان له سه ر) زۆر قورسه بروانه بۆ
پیغه مبه رمان (درودی خوی له سه ر) ئەرکی زۆر قورس
بووه، له جاهیلیه تدا کابرایه ک کورپکی ده کرد به کورپی خۆی
به ته به نی، ده یگوت ئەمه کورپی خۆمه وه ختیک ئەم کورپه
که له راستیدا خوی گه وره فه رمووی ﴿ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ
أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ئەمه کورپی ئیوه نییه ئەمه کورپی باوکی
خۆیه تی و ته به نی راست نییه، به س له جاهیلیه تا مادام
کردت به کورپی خۆت ئەو کورپه که سبه ی ژن دینیت ئەگه ر

ئەم کورپە ئەم ژنە ی تە لاقدا یا ئەگەر ئەم کورپە مرد که کورپی راسته قینه ی تۆش نه بووه، تۆ بۆت نه بووه ئەم ژنه بخوازیت، به تالکردنه وه ی ئەم عاده ته پیغه مبهری زۆر نازاردا کاتیک خودا فهرمووی ﴿فلما قضی زید منها وطرا زوجناکھا﴾ یانی خودا پیی ده لیت ده بی زهینه ب بخوازی پاش ئەوه ی که زید زهینه ب تە لاق دەدات، که کورپی پیغه مبهر بووه به تبه نی، که تە لاقیدا ده بییت بیخوازیت، ئەو کاته ی که ده یخوازیت ئەم کاره هه رایه کی زۆر گه وره ی بۆ دروست کرد، به لام بزانه پیغه مبهران بۆ ئەوه ی عاده تیک لادهن خودای گه وره سه ره تا کاره که یان پیده کات دواتریش ده بییت خۆیان هه لیبوه شیننه وه و خۆیان ته تبیقی بکه ن و سه ره شق بن له م مه سه له یه دا.

ئیهراهمیمیش (سه لامی خوای له سه ر) بۆ لادانی ئەم عاده تی قوربانیکردن به منال بۆ رازیکردنی خوداوه نده

دروستکراوه کان، خوای گه وره فییری ده کات به و خه ونه ﴿إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ﴾ که فه رمانی خودای بو هاتووه کورپی خوئی بکات به قوربانینی، به م کاره ش خودا ده یه ویت به م شیوازه به خه لک بلیت ئه مه خودایه به و ده قه وه حیی بو ده نیریت، به لام دواتر ده لیت: خه لکینه خودا داوای لیکردم که کورپی خوم نه که م به قوربانینی، به لکو له بری ئه و به رانیک ده که م به قوربانینی، بویه ئیوه ش له ئه مپووه کۆتایی به و نه ریته خراپه بهینن و، ئه مپوش که روژی کۆتایی هیئانه به و نه ریته روژی جه ژنی قوربانه .

ئینجا لیره ببینه که ئیبراهیم (علیه السلام) ئه م مه سه له یه ی کۆتای پیهینا ئه وکات خه لک بوئی ده رکه وت گوتیان باشه ئیمه ئه وه نده ساله ئه م هه موو خه لکه مان کرد به قوربانی بو دیجله و بو فورات و بو نیل بو ئالیهه کانمان خو ئه مه گوناھیکی زور گه وه رمان کرد،

له‌رۆژى ئه‌وه‌ى كه ئىبراهيم (عليه السلام) ئىعلانى ئه‌مه‌ى
كردو ئىدى ده‌بىت كۆتايى به‌بەقوربانىكردن
به‌مرۆف، خه‌لكى له‌به‌ره‌به‌يانى ئه‌و جه‌ژنه‌دا ده‌چوونه‌ سه‌ر
گۆرى ئه‌و مردووانه‌ى كه كرابوون به‌قوربانى و داواى
گه‌ردن ئازادىيان لىده‌كردن و، دوعاى لىخۆشبوونيان
له‌خودا بۆ خۆيان ده‌كرد له‌برى ئه‌و تاوانه‌ى كه به‌نه‌زانى
جاران ئه‌نجاميان دابوو، لىره‌وه‌ نه‌رىتى چوونه‌ سه‌رقه‌بران
له‌جه‌ژنى قوربانه‌وه‌ داهاات و دواتر جه‌ژنى دواى
ره‌مه‌زانىشى گرته‌وه‌.

كتيبيك هه‌يه به‌ناوى (نهر الذهب في تاريخ حلب) شيخ
(كامل الغزي) نووسيوويه‌تى باسى ئه‌م مه‌سه‌له‌يه‌مان بۆ
ده‌كات له‌پرووى ميژووه‌وه‌ كه چوونه‌ سه‌رقه‌بران له‌كويوه
داهاات، ده‌لئيت له‌شام ته‌نها له‌جه‌ژنى قورباندا خه‌لك
يه‌كسه‌ر له‌مزگه‌وته‌وه‌ دواى نوپۆژى جه‌ژن ده‌چنه

سهرقه بران، كه ٺه مش په يوه سته به و نه ريتي ٺه و
کاته وه .

ٺيستا ماموستاياني ٺايني راست ده كه ن كه به خه لك
ده ٺين مه چنه سهرقه بران له جه ڙنا بوچي؟ چونكه ٺيمه
خه لگمان نه كړدوه به قورباني تا بچين داواي ليږدنيان
لي بكه مين ٺه م چوونه سهرقه برانه عاده تي سهرده مي
ٺيبراهيم بووه خه لگه كه بو داواي ليږدنيان له و خه لگانه ي
كه كرابوون به قورباني .

مه سه له يه كي گرنگتر هه يه كه ٺاماڙه يه بو راستي ٺه م
قسه يه مان كه قوربان ي كړدن له مړوځ گوشتنه وه گوږا بو
قوربان ي كړدن به ٺاڙه ل، ٺه وپش ٺه وه يه كه مه سه له ي
خه ونه كه ي ٺيبراهيم و سهربريني ٺيسماعيل هه مووي
له سوره تي (الصافات) دا يه، سافات (سي و هه و ته م) مين
سوره تي قورٺانه، باشه (الانعام) له كوٺيه له قورٺاندا؟

(الانعام) شه شه مين سورپه ته، شه شه مين سورپه ته و (سه دو شه ست و پيڻج) ٿا ته، (الصافات) (سه دو هه شتاو دوو) ٿا ته و (سي و هه و ته م) ين سورپه ته، له به يني (شه شه م) ين سورپه تاهه ڪو (سي و هه و ته م) ين، سي و يه ڪ سورپه له نيوانياندايه، به لام له پراستيدا وه ڪو سه به بي نزول (الصافات) راسته و خو له دواي (الانعام) دابه زيوه خو ت ده زاني داناني قورٿان به م ته رتبه وه حيه پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) واي فه رموه ڪه (آل عمران) بخه نه دواي (البقره) (النساء) دواي (آل عمران) ٿه مه ته رتبه پيغه مبه ره به وه حى، به لام له ڪا تي دابه زيندا وا نييه، به پي ڪا تي دابه زين يه ڪه م سورپه ت (اقرا) ه، ڪه چي له وه ريشه وه يه وه له وه له وه دانه ندراوه ٿه مه ٿه وه مان پي ده لٿت بچي ٿه وه سورپه ته ي ڪه باسي ٿي سماعيل و سه برينه ڪه ي ٿي دايه (الصافات) ه بچي يه ڪسهر له دواي (الانعام) دا ديٿ؟ وشه ي (انعام) ياني چي؟ (انعام) ياني

ئاژەل، ديارە كە ئاژەلىش پەيوەندى ھەيە بەقوربانىيەو، بۆيە وەك بەرنامەى قورئان وايە كە زەمىنەسازى دەكات بۆ ھەرگۆرانكارىيەك، بۆيە خودا لەسورەتى (الانعام)دا باسى جۆرەكانى ئاژەلمان بۆ دەكات كە دەشىن بۆ قوربانىيەو، باسى قوربانىيە ھەلەى پىشينايمان بۆ دەكات، پاشان سورەتى (الصافات) دەنيرىت باسى چىرۆكى ئىبراھىم و ئىسماعىلمان بۆ دەكاتو، باسى قوربانىكردن بەئاژەل دەكات، كە پىش ئەمە سورەتى (الانعام) ھەمووى بۆ باسكردووين.

لەبەر ئەمە سورەتى (الانعام) پىگەيەكى زۆرگەورەى ھەيە چونكە زەمىنەسازى كردووه بۆ گۆرانكارىيەو بۆ رزگاركردى مرقۇ لەكوشتىن و كرىنى بەقوربانىيە، سورەتى (الانعام) زەمىنەسازى پىش سورەتى (الصافات) ھ بۆ جەژنى ژيان.

پيغهمبره مان (درودي خواي له سهن) ده فهرمويت ئه م
سوره ته جياوازه له هموو سوره ته ڪاني تر به چي؟ به وه ي
که هموو سوره ته دريڙه ڪان به به ش به ش دابه زيون، به لام
هموو سوره تي (الانعام) ته نها سوره تي (الانعام) (جمله
واحدة) هاتوته وه خواره بؤ پيغهمبر (درودي خواي له سهن).
دوهم: هموو ٿا به تيڪي قورٿان جو بريل به تاقى ته نيا
هيٺاويٽي، ته نها سوره تي (الانعام) نه بيت ڪه ئه م سوره ته
به مه وڪيب هاتووه به جو بريل و حه فتا هه زار مه لائيڪه
له گه ل جو بريلدا، به فيستيڦالئڪ سوره تي (الانعام) بيان
جمله تن واحيده له شه ودا به سه دو شه ست و پيٽنج
ٿا به ته ڪه وه هيٺاوه بؤ چي؟ چونڪه ئه مه فيستيڦال بوه
خوا سو بجانه هو ته عالا له دواي ئه م سوره ته (الصافات) ي
ناردوه ﴿إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُ﴾ وه ڪ بلئي
پيمان ده لئيت پيش ئه وه ي خواي گه وهر باسى ئيبراهيم و

ئيسماعيلمان بؤ بڪات بؤ سه ربينه كه وا (الانعام) م بؤ ناردن بؤ ئه وهى بزائن كه قوربانى به چى ده كريت ﴿ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ...﴾ كه واته پيش ئه وهى حيكايه تي ئيبراهيممان بؤ باس بڪات حيكايه تي (الانعام) ي بؤ باس كردين كه چى ده كريت به قوربانى چى ناكريت به قوربانى؟ چيش (شرك) ه له قوربانى؟ هه موو ئه مانه له (الانعام) و سوره تي ئاڙه لدا خودا بؤى باس كردين وه ختيكيش كه سوره تي (الصفات) و حيكايه تي ئيبراهيممان بؤ ده نيري پيش وهخت پيى گوتوين قوربانى كردن به چى ده كرى و چؤن ده كرى.

كه واته ليره وه بؤت دهرده كه ويٽ كه خوداى گه وره مه به ستي تي تيمان به گه يه نيٽ له سه رده مى ئيبراهيمه وه ئيدى قوربانى كردن به مرؤقه كان كؤتاييهاتووه، هه ر له بهر ئه وشه له پووى شهرعيه وه (ابن القيم) ده لئيت (الفاظ كان

رسول الله (ﷺ) یکره ان تقال) نه و نه لفازانه کی پیغه مبر
حه زی نه ده کرد بگوترین چین؟ نه وهی که من به تو بلیم
به ساقه ت ب، به سه ده قه ت ب، من نابیت به سه ده قه ی تو
ب، تو نابی به سه ده قه ی من بیت، من نابیت بلیم به
قوریان ت ب، تو نابیت بلیمی به قوریان ت ب، نیمه خودا
ژیانگی پی به خشویین، نه و ژیانه کی وه رگراوه له ناوی
(الحی) خودا خوی ژیان پی به خشویین، نه م ژیانه
سه رمایه ی نیمه یه و (انشاء الله) ده مان گه یه نیت به هه شت.
شتیکمان هیه (توفیق) یه و شتیکیشمان هیه
(توقیف) یه، یه که میان وه عادات، دووه میان وه
عیادات، قوریانیکردنیش له به شی عیاداته و ته عه ببوده
بویه نه میان ته وقیفیه خودا فه رموی ﴿ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ﴾ له م
هه شت جوته ده کرین به قوریانی که ناویان نه با نه مه
خودای گه وره فه رموی.

به لام لیږه شتیکی تر ده مینیتته وه باسی بکهین که خودا قوریانی ئاسان کردووه بومان، ئه وه تا ئیمامی مالیک، ئیبنو ماجه ده گڼرڼه وه له عه تای کورپی یه سار ده لئی ئیمه له (ئبو ئه یوبی ئه نساری) مان پرسی: (کیف کان الرجل یضحی علی عهد النبی (d)؟) واته: خه لک چۆن قوریانی ده کرد له زه مانی پیغه مبه ردا؟ گوتی: (کان الرجل یضحی عنه وعن أهل بيته بشاة) به یه که مه ر قوریانی ده کرد له بری خوئی و خه لکی ماله که ی.

که واته که فوقه ها گوتوو یانه (وتجزی الشاة عن الواحد) واته: مه پڼک بو یه که سه، پرسیاره که ئه مه یه (ما المقصود بالواحد؟) واته: مه به ست له وشه ی (الواحد) چیه؟ (ئبو ئه یوبی ئه نساری) ده لئیت: (المقصود بالواحد "الرجل وأهل بيته") واته: مه به ست له (الواحد) یانی پیاوه که یان خاوه ن ماله که و کوره که ی و کچه که ی و دایک و باوکی و ئه وه ی که له گه لیدان له و ماله دا.

که ده لئین ولاخیکی به رزه یانی گۆلکیک یان مانگایه ک
یان وشتریک بۆ ههوت که سه، ههوت که س یانی ههوت
خاوه ن مال ئیدی هه ر که سه له گه ل مال که ی خوی چه ند
کورو منالی هه یه هه موویان داخیل ده بن له گه لئیدا، ئه مه
(دکتور یوسف قه رزای) زور به جوانی له سایته که ی خوی
چه ند ساله ئاماژه ی پی ده کات (المقصود بالواحد، الرجل
وأهل بيته) بۆیه به م جوره ده توانین هه موو سالیکی قوریانی
بکه یین بۆ خومان و مال و که سوکارمان به و شتوازه.

هه موو جار له خزمه تی زانایانی به ریزدا زوو زوو ئه م
قسه یه ده که م، ده لئیم ئیمه ئه توانین هه موو شتیکی به دوو
دیو بگپینه وه یانی وه ختیکی که جه ژن دیت و باس له ئه م
رووداوه ده که یین ئه مه باسکردنیکی قه دیمی کلاسیکانه یه
که مه به سته که ناپیکی که کاتیکی منالیکی زور له گه ل
باوکیان هاتوون بۆ مزگه وت ئیمه بلئین: ئه وه ئیمان ه ئه وه

ئیمانی ئیبراهیمه که خودای گه‌وره پییگوت کوپی خۆت
سه‌ر بېره ئاماده‌بوو سه‌ری بېریت ئنجا حیکایه‌ته‌که‌ش
دریژه پییده‌ین که چۆن له‌سه‌ر زه‌وی رایکشاندو هه‌ردوو
ده‌ستی به‌سته‌وه‌و چه‌قۆکه‌ی تیژکردو هینای به‌ ملیداو،
لێره‌وه‌ خه‌لک ده‌ست به‌ گریان ده‌کات..

کاممان ئیمانی ئیبراهیممان هه‌یه‌ ده‌سته‌واژه‌یه‌کی
مه‌ترسیداره، ئاخ‌ر چوار سال له‌مه‌وپیش که خه‌تیبیک له
میسر گوتی کاممان ئیمانی ئیبراهیممان هه‌یه‌ مندالی
خۆمان سه‌ر بېرین؟ کابرایه‌ک چوه‌ ماله‌وه‌ کچیکی هه‌بوو
ناوی فاتیمه‌ بوو سه‌ری بېری.

ئه‌م چیرۆکه‌ ئاوا ده‌گێرمه‌وه‌ ده‌لیم ئه‌مپۆ جه‌ژنه،
ئه‌مپۆ ئه‌و رۆژه‌ بوو که خودای گه‌وره‌ ویستی کۆتایی
به‌هینیت به‌ قوریانیکردن به‌مرۆقه‌کان، ئه‌مپۆ خودای گه‌وره
ئه‌م فه‌رمانه‌ی به‌ ئیبراهیم کرد (علیه‌ السلام) که کوره‌که‌ی

خوی سهر بپریت مه‌به‌ستی‌شی نه‌بوو که سهری بپریت به‌لکو مه‌به‌ستی بوو خه‌لک فی‌ری ئه‌وه بکات که واز له‌سه‌برینی نه‌وه و رۆله‌کانیان بهینن، ئیدی که ئیسماعیل گوپرایه‌لی باوکی بوو کاریکی زۆر چاکی کرد بو ئه‌وه‌ی که ئه‌م کاره پیشانی خه‌لکه‌که بدهن که خوای گه‌وره به‌ئایه‌تی ﴿وَقَدَّيْنَا لَهُ مَرْغَبًا عَظِيمًا﴾ رزگاری کرد.

ئهی منالینه ئه‌مرۆ جه‌ژنی ئیوه‌یه چونکه ئه‌گه‌ر ئیبراهیم (علیه السلام) له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌و، خودا کۆتایی به‌مه نه‌هینایه ئیستا که باوکانی ئیوه ئیوه‌یان ده‌کرد به قوریانی و سه‌ریانده‌برین که‌واته ئه‌مرۆ جه‌ژنه جه‌ژنی ئیوه‌یه، ئه‌مرۆ جه‌ژنی ژیانه جه‌ژنی منالانه و ده‌بی‌ت دلتان خۆشبیت.

ئهی دایکان ئیوه چه‌نده جگه‌رگۆشه‌ی خۆتان خۆش ده‌ویت، ئیوه چه‌ند ده‌ترسن له‌وه‌ی که جه‌رگتان بسوتیت، ئیوه ئه‌مرۆ زۆر سوپاسی خودا بکه‌ن، ئه‌مرۆ ئه‌و رۆژه‌یه

كە خوداى گەورە منالەكانى پى بەخشىنەو، ئىدى
كۆتايى ھىنا بەم مەسەلەيە.

ئەى باوكان.. ئەى رىكخراوھكانى مافى مروفۇ و
كۆمەلگەى مەدەنى تايبەت بە منالان ئەمپۆ بكن بە رۆژى
جىھانى منالان، ئەمپۆ بكن بە رۆژى جىھانى ژيان، ئەگەر
رۆژىك ھەبىت بۆ رۆژى جىھانى ژيان ونەتەو
يەكگرتووھكان بىەوئىت بىكات بەرۆژى ژيان، ئەوا دەبىت
ئەو رۆژە رۆژى جەژنى قوربان بىت، چونكە تىايدا خوداى
گەورە كۆتايى ھىنا بەوھى كە مروفۇھكان بكرىن بە
قوربانى، بۆيە ئەمە ئەو رۆژەيە كە تىايدا ئىمە جەژن
دەگىپىن.

ئەى نۆرىك لە میدياو راگەياندەنەكان ئىدى واز بەپىن لە
پەيامى مەرگ دۆستى، واز بەپىن لە بلاوكردەنەوھى ئەم
جۆرە دراماو كوشتن و پىن و ئەم بابەتانەى كە ئەمپۆ بۆتە

مايەى ئەم ھەموو كوشتنە لەنيو كۆمەلگەى ئيمەدا،
چونكە لە جەژنى قوربان خودا بە ئيمەى موسلمانى گوت
ئيدى كۆتايى بهينن بە كوشتنى مرۆفەكان و مرۆفەكان
دەببەت بژين.

ئەمە ئەو رۆژەيە كە خوداي گەرە لە پۆژى قيامەتيشدا
لەو شتانەى كە لەحەقى خۆيەتى ليمان خۆش دەببەت وەك
پيغەمبەر (d) دەفەرمويەت (اول ما يحاسب العبد يوم القيامة
الصلاة) ئەمە لەسەر نوپۆژ، چونكە پەيوەندى ئيمە و خودايە،
بەلام لەو ستەمانەمان خۆش نايەت كە لەخەلكى دەكەين،
بۆيە پيغەمبەر (d) دەفەرمويەت: (اول ما يوضع بين الناس
يوم القيامة في الدماء)، واتە يەكەم كەيسى رۆژى قيامەت
لەسەر خويەنە لەسەر قەتل و كوشتنە، يەكەم موحاسەبەيەك
كە دەكرەت لە پۆژى قيامەتدا لەوہيە كە مرۆفەكان دەرەق
بەمرۆفەكان دەيكەن لەقەتل و كوشتن، چونكە تۆ كۆتايى بە

ژيانى خه‌لك ده‌هينيت، ئه‌مه كارى تو نييه كوتايى به ژيانى
خه‌لك بهينيت، كه‌واته به م شيوخوزه باس له‌جه‌ژنى قوربان و
جه‌ژنى ژيان ده‌كرئيت، كه ژيانيش ماناي جوانى خوى له‌ناوى
جوانى ژينه‌ر (الحي)ى خوداوه وه‌رگرتووه.

به داخه‌وه هه‌ندئيك وايان ده‌وييت كه موسلمان نابيت
خوشى ده‌ريپرئيت، به‌لام پروانه كه دايكى موسلمانان
عائيشه (خوای لى رازىي بيت) ده‌لييت: (دخل أبو بكر،
وعندي جاريتان من الأنصار تغنيان بما تقاولت الأنصار
يوم بُعث، قالت: وليستا بمغنيتين. فقال أبو بكر: أمزامير
الشیطان في بيت رسول الله (ﷺ)؟ وذلك في يوم عيد، فقال
رسول الله (ﷺ): يا أبا بكر، إن لكل قوم عيداً، وهذا
عيدنا). أخرج البخاري.

واته له‌جه‌ژندا له‌مالى پينغه‌مبه‌ر (درودى خوای له‌سه‌ر)
دوو كچ گورانينان گوتووه، ئه‌بوبه‌كرى سديق چووه

قه‌ده‌غەيان بکات گوتويه‌تی (چۆن ده‌بیټ زورپنای شه‌یتان له‌مالی پیغه‌مبه‌ردا بیټ؟) به‌لام پیغه‌مبه‌ر (درودی خوی له‌سه‌ر) پیی فه‌رموو: وازیان لی بینه‌ یا ئە‌بابه‌کر (ان لکل قوم عیدا وه‌ذا عیدنا).

بروانه‌ ئیستا که ئیمه‌ ده‌لیین له‌پووی ئاینیه‌وه‌ دوو جه‌ژنمان هه‌یه‌، ئە‌مه‌ راسته‌ به‌لام نازانین خۆشی تییدا ده‌رییرین چۆن؟ بو‌ نموونه‌ تو‌ جه‌ژنی ره‌مه‌زانت هه‌یه‌، هه‌موومان راهاتووین ده‌لیین جه‌ژنی ره‌مه‌زان هه‌موو قورئان ته‌ماشای بکه‌ی وشه‌ی جه‌ژنی ره‌مه‌زانی تییدا نییه‌، هه‌موو سوننه‌و هه‌موو فه‌رموده‌کان بخوینیه‌وه‌ وشه‌یه‌ک نییه‌ به‌ناوی (عید رمضان) یا جه‌ژنی ره‌مه‌زان، ئیمه‌ی کورد ده‌لیین جه‌ژنی ره‌مه‌زان، به‌لام ناوه‌ راسته‌قینه‌که‌ی (عید الفطر)ه‌، بیکه‌ به‌کوردی نابیته‌ جه‌ژنی ره‌مه‌زان، (عید الفطر) واته‌: جه‌ژنی روژوو شکانندن.

که‌واته ئيمه له‌جه‌ژنی دواي ره‌مه‌زاندا ده‌توانين وا
بليين: خه‌لکينه ئهمرؤ سوپاسی خودا ده‌که‌ين که ئيمه
سه‌رکه‌وتين، ئهم رۆژه دواي ئه‌ويه که توانيمان سی رۆژ
به رۆژوو بين، ئیدی ئه‌وه ئهم رۆژه‌يه که ئيمه تيايدا
سه‌رکه‌وتووین و به‌م رۆژه‌ش ده‌گوتريت (عيد الفطر) واته:
جه‌ژنی رۆژو شکاندن.

به‌لام ئيمه له‌م رۆژی خوڤی و جه‌ژنه‌دا ده‌بينين به‌شيك
له‌ مامۆستايان ده‌لین به‌داخه‌وه ئه‌وه ره‌مه‌زان رۆيشت و،
خۆزگه ره‌مه‌زان نه‌رۆيشتايه‌و، ئيتر له‌ پانزه به‌دواوه
(الوداع)ی بؤ ده‌که‌يت و (وداع) له‌ زه‌مانی پيغه‌مبه‌ردا
نه‌بووه، خودا خوڤی ده‌فه‌رمويت ﴿أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللّٰهُ﴾
خودا زانايه يان ئيه‌وه؟ خودا خوڤی فه‌رمویی (شهر
رمضان) خودا رۆژووی ره‌مه‌زانی به‌ مانگيک دانا ئیدی بؤ
تؤ ده‌لييت خۆزگه هه‌موو ساله‌که ره‌مه‌زان بييت،

فەرمودەيەكيش باس دەكەن لەو بارەيەو، بەلام ئەو
فەرمودەيە لاوازە، ئىدى لەگوتارى جەژندا ئەوئەندەي
باسى رەمەزان دەكەن ئەوئەندە باسى جەژن ناكەن، بۆيە
رۆرىك لەئامادەبووان دەست دەكەن بە گريان وەك بلىيت
رەمەزان پياويك بىت و رۆيشتبىت، دواترىش بەم گريانەو
پياوان دىنەو مالاوئە ئىتر چۆن نانى جەژن بخۆن و بە چ
هەستىك جەژنە پىرۆزە بکەن لەگەل كەس و دراوسى و
خزمانيان؟

لەجەژنى قورىانىشدا باس باسى ئەو سەربىنەيەو،
خەلك بەگريانەو دىنەو، بەهەمان شىوئە كەواتە ئىمە
لەو دوو جەژنە ئاينىيەمان چۆن خۆشى دەردەبىن؟
دىنى ئىمە دىنى خەمكىي نىيە، دىنى خۆشى
دەربىنە، لەجەژنى رۆزوشكاندن و دواى رەمەزанда دەبىت
دلمان خۆش بىت، دللى منالانمان خۆش بکەين دللى كەس و

خزم و دۆستانمان خۆش بىكەين، دلى خەلكى خۆش بىكەين،
دلمان بەوہ خۆش بىت كە لەسەر دەستى ئىبراھىمى باوكى
پىغەمبەران، خوداى گەورە كۆتايى ھىنا بە و نەرىتە
مەرگدۆستانەى خەلكى ئەو سەردەمە، بۆيە ئەگەر ئەو
عادەتە كۆتايى پى نەھاتبايە، ئەمپۆ لەوانەبوو من تۆم
نەدىبايە، لەوانەيە باوكى من منى بىكردايە بە قورىانى،
ئىمە و دەرو دراوسى و گشت خەلكى بۆيە ماوين، بۆيە
يەكدى دەبىنەن و بە حزورى يەكدى شادين، چونكە خوداى
گەورە لەسەر دەستى ئىبراھىم كۆتايى بەكوشتىنى
مرۆفەكان ھىنا.

جەژنى قورىان يەكسانە بە جەژنى ژيان، جەژنى
قورىان ئەو رۆژەيە كە تيايدا بە ئىعلانى ئىبراھىمى
كۆتايىھات بە قورىانىكردى مرۆفەكان، ئەمە مەسەلەيەكى
ئىچگار گىنگە بۆ ئىمە كە قورئان بايەخى ژيانمان پى

نیشان دهداتو، نایه تیش پشتگیری ئەمه دهکات ﴿يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ﴾ بۆچی ﴿إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا
يُحْيِيكُمْ﴾ یعنی په یامی پیغه مبه ران په یامی ژیانه وهن
نایه تی ﴿لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا﴾ پیمان ده لیت: په یامی
پیغه مبه ران بۆ زیندوانه، له بهر ئه وه ئیمه ده بیت زور باه خ
به ژیان دوستی بدهین له جه ژنی قورباندا نه که مه رگدوستی.

له هه مان کاتیشدا ده بیت به دیلمان هه بیت بۆ بۆنه کانی
دیکه ش، تۆ به گه نجیک ده لیت مه چۆ قیستقالی خه لکی،
ئوه جه ژنی ئیمه نییه، مه چۆ فالانتاین، مه چۆ نه ورۆز،
مه چۆ.. مه چۆ.. باشه ئه ی بۆ ئاهه نگی کامه جه ژن بجیت؟
ده لیت ته نها بۆ جه ژنی قوربان وره مه زان، ئی
ره مه زانه که شی ئاوا بۆ باس ده که ییت ئه میان به گریانه وه
باسی ته واوبوونی ره مه زانه و، ئه وی دیکه شیان به گریانه وه
باسی سه ربیرینی ئیسماعیلی بۆ ده که ییت؟ باشه ئه م گه نه چه

داماۋە چى بىكەت؟ كامەيە خۆشىي دەربىرىن؟ تۆ
جەژنەكانى خەلك رەد بىكەيتەۋە، جەژنى خۆيشت ئاۋا
پىيادە بىكەي، ئەمە چۆن دەبىيت؟

بۆيە ئىمامى مالىك (بەپرەحمەت بىت) كاتى خۆي كە
خەلك رۆژۋى شەشەلانى دەگرت لەدۋاى رەمەزان،
لەدۋەم رۆژى جەژنەۋە دەستىان پىدەكرد، ئىمامى مالىك
دەيگوت: وامەكەن بۆ ئەۋەي خەلك وا تىنەگات كە
پرەمەزان سى و شەش رۆژە، خودا تەنھا مانگىكى فەرز
كردۋە لەسەرمان ئەۋىدىكە سونەتە، بۆيە حەزى دەكرد
شەشەلان لەجەژن ھەندىك دووربىكەۋىتەۋە، بۆ ئەۋەي
خەلك خۆشىي لەجەژنەكەيان بىينن.

ھەرۋەھا جىگەي خۆيەتى كە گشت رىكخراۋە
ئىسلامىيەكان و مامۇستايانى ئاينىي و راگەياندىنى
ئىسلامىي بۆمان روون بىكەنەۋە كە خۆشىي دەربىرىنى

شهرعي ڪامهيه؟ هه ر ده لئين نه وه ناشهرعيه نه ي ڪامه
شهرعيه ڪهيه؟ نه مه به راستي ده بيت روني بڪه نه وه و
به ديلڪيش بدنه خه لڪ.

ئيسا ئيمه له ولاتي خومان به داخه وه هه نديڪ
ڪيشه مان هه يه له روي ته ندرستي وه ڪ داو ده رمانى ماوه
به سه رچوو يان خاوين نه بووني ئاو، خاوين نه بووني
ڙينگو، ڪه دواتر نه خوشي ليده ڪه ويته وه، بويه ده بيت
بزائين ڪه پيغه مبه ر (درودي خواي له سه ر) وه ختيڪ پيي
گوتين قوربان ييڪردن نزيڪبوونه وه يه له خودا،
فه رموشيه تي: (تنظفوا فان الاسلام نظيف) پاڪ بن
چونڪه ئيسلام پاڪه، ڪه واته ده بيت قوربان ييڪردمان پاڪ
بيت، ده بيت له و خورافاته دوربڪه وينه وه ڪه ڪه سيڪ
ده لئيت مالى تازهم ڪردوه وه ده بيت له به رده مى ماله ڪه ي
خومدا ئاڙه له ڪه سه ربيرم و، خوينه ڪه ي له ويڊا پرڙيت

دهستيكي خويئاوييش له ديواره كه بدهم، نه مانه همووي خورافات و نه فسانه ن، به م شيوازهش له به رده مي مالى خوتدا نه م هموو خوينه ده رژيت، نه م هموو ناواخن و هه ناوي نازله ديتهدر به مه نه خوشيي بلاوده بيته وه، بويه پيوسته كه شاره واني و ده رگا ته ندورستيه كان به يه كه وه ناگاداربنو، ئيستا سه رپرگه هه يه، قه ساخانه هه يه، شويني تاييه ت هه يه، خه لك ده توانيت قوربان يه كه ي به ريت بو نه وي، بو نه وه ي پاك و خاوييني ژينگه ش بياريزي.

مادام ئيمه گه ليكي موسلمانين، مادام ئيمه هموو ساليك قورباني ده كه ين و زوريه ي خه لكيش له به ر نه وه ي - شوكر بو خودا - له پووي ئابووريه وه باشن، كه واته واچاوه پروان ده كر يت كه ژماره يه كي زوري خيزانه كان قورباني بكن.

ئوه‌شم له‌بیر نه‌چیت که سه‌حابه ده‌یانزانی که مه‌پیک
یان به‌رانیک بۆ خانه‌واده‌یه‌ک ده‌بیئت، به‌لام بۆچی دواتر
یه‌ک مه‌پ یان به‌رانیان بۆ ته‌نھا یه‌ک که‌س ده‌کرد؟
وه‌لامه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که ئه‌بو ئه‌یوبی ئه‌نسانی وتی (کان
الناس علی عهد النبی) (د) یضحی بشاة عنه وعن اهل
بیته) دواتر ده‌لیت: (ثم تباهی الناس فأصبح الأمر كما
تری) واته: خه‌لک له‌خۆده‌رچوون و موباهاتیان کردوو له‌خۆ
باییبوون و پارهیان نۆر بوو، خۆش گوزهران بوون، ئیدی
گوتیان بۆ مه‌پیک بۆ یه‌ک خانه‌واده بیئت؟ با بۆ هه‌ریه‌ک
که‌س یه‌ک مه‌پ یان یه‌ک به‌ران بکه‌ین به‌قوریانی، ئه‌م
عاده‌ته له‌ویوه هاتوو له‌خۆشگوزهرانیه‌وه هاتوو،
ئه‌مپۆش مادام خه‌لک خۆشگوزهرانه بۆیه له‌وانه‌یه ئه‌م
عاده‌ته دووباره بییته‌وه، به‌مه‌ش قوریانی زیاتر
ده‌کریت، بۆیه ده‌بیئت شاره‌وانی و ته‌ندروستی سه‌رپرگه

جه ژنی قوربان، جه ژنی ژيانه.....عه بدولرهمان سديق

حكومي و نه هلييه كانيش بخنه خزمه تي هاولاتيان، چونكه نه مه خيريكى ئيجگار گه وره يه و، كه خاوه ن قه سابخانه و سه رپرگه كان نه شوينا نه ي خويان بخنه خزمه تي هاولاتيان، به مه ش دهنه شهريك و هابه ش له هه موو نه و خيريه كه ده كريت.

هه روه كو گوتمان روكنيك له روكنه كانى ئيسلام روژوه و په يوه سته به و جه ژنه وه، جه ژنى قوربانيش قوربانويه و په يوه سته به روكنيكى ديكه ي ئيسلامه وه كه برتته له هه ج، له راستيدا هه ر وه كو قوربانى كردن به ناژه ل په يامى كو تا ييه ئانه به قوربانى كردن به مرؤقه كان راگه ياندى جه ژنى ژيان، به هه مان شيوه هه جيش پيمان ده لئيت: مه وسيمى هه ج ئاشتويه، چونكه پيغه مبه ر (عليه الصلاة والسلام) له هه جى مالئاواييدا فه رموى: نه مه چ مانگيكه و نه مه چ روژيكه و نه مه چ مه وقعيكه؟ هه ر خوى له وه لامدا

فهرمووی: له‌رۆژی هه‌رامداو له‌مانگی هه‌رامداو له‌به‌له‌دی
هه‌رامدا، خودای گه‌وره هه‌رامی کرد لیتان که یه‌کدی
بکوژن، ئەمه ئەو رۆژه‌یه که تیایدا خودا خوین رشتنی
ئیوهی به‌ده‌ستی یه‌کدی هه‌رام کرد، ئیمه له‌به‌له‌دی
هه‌رامین له‌شه‌هری هه‌رامین که ده‌بیت ئیتر ته‌حریمکردنی
خوین رشتنی مرۆفیش جاریده‌ین.

ئنجا که حاجی له‌به‌له‌دی هه‌رامدا له‌شه‌هری هه‌رامدا
ئیحرام ده‌به‌ستیت به‌ره‌نگی سپی و به‌ره‌نگی ئاشتی بۆ
ئوه‌یه که بیسه‌لمینیت مه‌وسیمی هه‌ج مه‌وسیمی ئاشتییه
که تیایدا ئیمه ره‌نگی سپی له‌به‌ره‌نگه‌ین، هه‌ر له‌م
مه‌وسیمه‌دا شه‌یتان ره‌جم ده‌که‌ین، شه‌یتان به‌مانای
وینایه‌ک بۆ شه‌پ، بۆ کوشتار وه‌ک ره‌مزیک که ئیمه به‌ردی
تی ئه‌گرین، ئەمه هه‌مووی به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئوه‌دی ده‌بی
شه‌یتان له‌ناخی خۆشماندا ره‌جم بکه‌ین، ئیمه ئەو به‌رده‌ی

له‌وی گرتمانه شه‌یتان مانای وایه ئیستا له‌ناخی خۆماندا ده‌بیئت ئه‌وه‌مان کردبیئت، ئه‌گینا ئه‌وه‌موو شه‌پرو کوشتاره‌ی له‌نیوان ده‌وله‌ته ئیسلامییه‌کاندا رووده‌دات، هه‌موو ئه‌وه‌شه‌پرو کوشتاره‌ی له‌نیوان موسلمانان خۆیاندا رووده‌دات، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی شه‌یتان ره‌جمکردن له‌ناخی خۆماندا راسته‌قینه نه‌بووه، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که حه‌جه‌که‌مان راسته‌قینه نه‌بوو، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌وه‌جووره موسلمانانه نه‌یانزانیه شه‌هری حه‌رام چیه‌و ﴿مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ﴾ چیه‌؟ چونکه که له‌م چوار مانگه‌دا نابییت شه‌پ بکریت به‌لایه‌نی که‌مه‌وه بو ئه‌وه‌یه که تو فیر بیئت له‌چوار مانگدا شه‌پ نه‌که‌یت، ئیدی له‌هه‌شته‌که‌ی تریشدا بیگومان ناچیت بو شه‌پ.

به‌و مانایه ئیمه هه‌موو ئه‌مانه به‌سه‌ر یه‌که‌وه کۆبکه‌ینه‌وه ده‌گه‌ینه ئه‌وه ده‌رئه‌نجامه‌ی که خودای گه‌وره

لەم زەويىيەدا بۆ ماوھىيەكى ديارىكراو ژيانىكى پىي
بەخشىويىن بۆ ئەوھى ئىرە كىلگەمان بىت بۆ ئاخىرەت،
سالىك.. چەند سال بژىت پاشان دەرۆيت، كەواتە ژيان زۆر
بە قەدرە دەبىت زۆر خەممان بىت، دەبىت لە دەستى
نە دەين، دەبىت لە خەمى ئەوھدا بىن دوعا بگەين كە
زۆرتىن كات بژىن بۆ ئەوھى زۆرتىن كات خزمەتى خەلكى
خودا بگەين، ھەموو قورئان تەماشاكەى خودا پىمان نالىت
(الموت في سبيل الله) چونكە قسەكە جوانە نىتەكە باشە،
بەلام با (الحياة في سبيل الله) فىرىن لە پىناوى خودا بژى،
كە تۆ لە پىناو خودا ژىاى ماناى بەتەواوى لە پىناوى خودا
مردووى، بەلام ئەگەر دەستەواژەى مردن لە پىناوى خودا
پەرەپىدەين خەلكانىكى ھەكو قاعىدە خەلكانىكى دىكەى
توندرەو ئەوھ بەكار دەھىن بۆ ئەوھى كۆتايى بە ژيانى
خۆيان بەينن.

خودا ژيانى پىبەخشىن بۆ ئەوھى لەم ژيانەدا زۆرتىن
كارى خىر بىكەين و خزمەتى ئىنسانىيەت بىكەين بۆ ئەوھى
خوای گەرە بەھىشمان پى بىبەخشىت.

ھىوادارم جەژن لە ھەموو كەس پىرۆزىيەت، ھەموو
كەس بەم مانا ئاشتىخوازو مەرۇف دۆستانە و ژياندۆستانە
لە جەژن بىگات، كۆمەلگەھى ئىمەش كۆمەلگەھى كى
ژياندۆست بىت.